

tigt, sår tjockt och skördar 5:te kornet. Den fattiga skörden måste han åter släpa flera mil till qvarn. Mjölet användes till bröd och vällingar. Vattgröt är en högtidlighet. Smör, mjölk, ost, fet fisk och fett kött äro hans hvardagsrätter. Sådant är vanliga förhållandet med nya uppodlingar i Lappmarken.

§. 13.

Imellertid äro många vackra försök med sädesodlingen gjorda i Lappmarken, de der noggsamt öfvertyga oss, att ett åkerbruk, äfven i Lappland, då det rätteligen handhafves, aldrig lemna odlaren obelönt. Ty jag vill ej nämna Åsele, Lycksele och Arvidsjaur, hvarest ingen tviflar på möjligheten och förmonen af ett åkerbruk. Der sår man både råg, korn och potates till husbehof. I Åsele och Lycksele finnas till och med förmögna korabönder. Ända opp i Sorselet, 20 mil från hafvet, gifvas nybyggare, som skörda 30 tunnor spannmål om året. Trettio tunnor anses för en bagatell af söderländningen; men det är tillräckligt för en Lappmarksbo, som alltid äter mera sofvel, än bröd.

Arjeplog är nästan den dåligaste spannmålsort i hela Lappmarken. Presten sår ett skäl korn. Der ätes äfven barkbröd. Der äro

de fattigaste nybyggare, ej flera än 30 till antalet. Hvarken klimat eller jordmon äro der sämre, än på andra ställen; men der finnas de bästa fisksjöar! I Jockmock har man också fiskat och jagat och gör det än; dock sköter hvar och en tillika sin lilla jordtorfva. Nybyggarna der äro både flera till antalet och förmögnare. Der ätes antingen rent eller ock alls intet bröd.

Man skulle väl tro, att, ju längre norrut man kommer, desto sämre skulle det blifva i anseende till åkerbruket. Men det förhåller sig icke så med *Gellivare*. Der finnas många förmögna nybyggare.

I *Juckasjerfvi* äro äfven nybyggare, och såsom Finnar lära de nog förstå sig på sin sak. Juckasjerfvi socken lär annars ligga högre än någon annan i Svenska Lappmarken, öfver 1300 P. fot. Men, som der, enligt Prof. Zetterstedt, vexer granskog, ända till Torneå träsk, så tror jag, att man bör hafva god förhoppning.

Enontekis tyckes ligga för högt opp i norden och för långt från hafvet, för att blifva en spannmåls-ort. Likväl skall der vexa korn under de små fjellbergssidorna.

§. 14.

Men ännu är ett ställe förbigånet, som icke bör förgätas, jag menar *Qvickjock*, ett mönster för alla fjelldalar. *Qvickjocks*